

W. B. Yeats

Ko stara boš in siva

*Ko stara, siva boš in pa dremava,
ob ognju kimajoč, to knjigo vzemi
in beri, in se v polsnus v skrivnost odeni,
ki oko ti iskrila je nekoč sanjava.*

*Tvoj smeh prešerni mnogi so ljubili,
in lepoto, iskren, zlagan, je vsakdo snubil,
le eden romarsko ti dušo ljubil
je in časov sled, ki so ti obraz ranili.*

*In sklonjena ob kaminu se predrami
in otožno zamrmraj, kako zbežala
ljubezen je in jo gor čez hribe ubrala
in skrila lice med milijon zvezdami.*

Ob jezeru

*Otrok se je ob jezeru igral.
Kar od nekod se vzela je gospa,
kot da bi vzniknila iz globin voda.
S prečudnim žarom njen pogled sijal
je v malega oči, da je obstal.
Iz koprene vitko mu rokó poda,
na sončni jasi zaplesala sta
in deček se prešerno je smejal.
Ko zarja pordecila je nebo,
vilinsko bitje klic globin je vzel,
fant pa otožno zrl je za njo.
Nad pusto zemljo sonce je zašlo,
v večer samotni veter je zavel;
od brega droben lokvanj je drsel.*

Prevedel Miha Pintarič